

μέ την ἄλλη Ἡλ. Βαρέθ' καὶ ἀργατεῖα Ζαγόρ. Ἀγωνίζεται
 'ς τοῖς ἀργατεῖς τὸ καλοκαίρι ΑΚαρκαβίτσ. ἐνθ' ἄν. || Φρ.
 Εὐτάγω ἀργατεῖα (μισθώνω ἐργάτας διὰ γεωργικὰς συνή-
 θως ἐργασίας) Ὁφ. Ἡ λ. ἐπὶ τῆς σημ. τῆς ἐργασίας
 ἢ τοῦ ἔργου καθόλου καὶ μεταγν. Πβ. Π.Δ. (Σοφ. Σολ.
 7,16) «ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν,
 πᾶσα τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη». β) Ἡ ἐπὶ
 μισθῷ ἐργασία τοῦ ὑπηρετοῦντος τοὺς κτίστας ἐργάτου
 ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς διὰ τῆς προσκομίσεως τῶν οἰκοδομη-
 σίμων ὑλῶν, οἶον λίθων, πηλοῦ κττ. Πόντ. (Κερασ.) γ)
 Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ πολλῶν γινόμενη ὑπὲρ τινος ἄνευ μι-
 σθοῦ ἐργασία, οἶον θερισμός, ἔκτακτοι οἰκισαὶ καὶ τινες
 ἐργασίαι κττ. Ἡπ. Θράκ. (Γέν. Σηλυβρ. κ.ά.) Κάρπ. Κε-
 φαλλ. Κύθν. Νίσυρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Ἡλ. Μάν. κ.ά.)
 Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τῆλ.
 Χίος κ.ά.: Θὰ κάμωμε ἀργατεῖα γὰρ νὰ σκάψωμε τ' ἀμπέλι
 Μάν. || Φρ. Βάζω ἀργατεῖα Κεφαλλ. Εὐτάγω ἀργατεῖαν (κά-
 μνω ἀρ.) Τραπ. Χαλδ. κ.ά. δ) Συνεκδ. τὸ ὑπὸ τοῦ
 ἐργοδότη προσφερόμενον φαγητὸν εἰς τοὺς ἀμισθὶ ἀπὸ
 κοινοῦ ἐργαζομένους ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς συντέλεσιν ἔργου
 τινὸς Κεφαλλ. 2) Περιληπτικῶς τὸ σύνολον τῶν ἐρ-
 γατῶν τῶν ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένων ἢ καὶ τὸ σύνολον
 τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ συνεργάζονται
 ἄνευ μισθοῦ πρὸς συντέλεσιν ἔργου ὑπὲρ φίλου ἢ γνω-
 στοῦ προσώπου (ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης πολλαχοῦ καὶ κατὰ
 πληθ.) σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. κ.ά.): Ἐχω ἀρ-
 γατεῖα (ἐργάτας ἐκτελοῦντας ἐργασίαν μου). Βάνω ἀργατεῖα
 νὰ μοῦ θερίσουν τὸ χωράφι-νὰ μοῦ σκάψουν τ' ἀμπέλι κττ.
 πολλαχ. Συφώνησα μὲ μιὰ ἀργατεῖα ἀπὸ ὀχτὼ ἀργάτες μὲ
 τρεῖς δραμὲς μεροδούλι Πελοπν. (Αἶγ.) Πολλὰ χτήματα, μεγάλη
 ἀργατεῖα Εὐβ. (Αἰδηψ.) Τόση ἀργατεῖα θωρῶ κ' ἤφερε γὰρ
 τ' ἀδέλφια του Κρήτ. Ἡ ἀργατεῖα θερίζει Μέγαρ. Ἐσκόλας ἢ
 ἀργατεῖα Κέρκ. Ἐφυγε οὐλ' ἢ ἀργατεῖα Πελοπν. Ἐφυγε ἢ
 ἀργατεῖα μας τσαὶ δοδίστη ἢ δουλεία Μέγαρ. Ἀπάντηξα μιὰν
 ἀργατεῖα ἀπὸ πενήντα ἀνομάτοι Μῆλ. Οἱ ἀργατεῖς τραγου-
 δᾶνε ὁλοῦθε Πελοπν. (Κλουτσιοχ.) || Παροιμ. Ἡ ἀλεποῦ
 εἶχε ἀργατεῖα κ' ἐκείνη ἀκριδολόγαγε (ἐπὶ τοῦ παραμελοῦν-
 τος τὴν κυρίαν καὶ σοβαρὰν ἐργασίαν του καὶ ἀσχολουμένου
 εἰς ἔργα ἐπουσιώδη καὶ ἄσκοπα. Παραλλαγαὶ τῆς παροιμ.
 παρὰ ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,455) Πελοπν. (Δημητσάν.) || Ἄσμ.

Ὁ ἥλιος ἐχαμήλωσε καὶ ἀργεῖ νὰ βασιλέψῃ,
 τὸν καταρεῖται ἢ ἀργατεῖα κ' οἱ ξενοδουλευταδες
 Ἡπ.

Ἦλε μου, γὰρ βασιλεψε, ἀργεῖς νὰ βασιλέψῃς,
 σὲ καταρεῖνται οἱ ἐργατεῖς καὶ οὐλ' οἱ δουλευταδες
 Καλάβρυτ. κ.ά.

Κλάψαν τοῦ κόσμου τ' ἀργατεῖα, κλάψαν τ' ἀργατοδούλια
 Πάγγ. — Ποίημ.
 Γλυκοξυπνοῦν κ' οἱ ἀργατεῖς καὶ πάν' 'ς τὰ πλούσια ἔργα
 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 7. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Συνών. ἀρ-
 γαταρεία, ἀργατικὸ 3, ἀργατολόγι, ἀργατολογία,
 ἀργατουρεία. β) Γενικῶς οἱ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι, ὁ
 ἐργατικὸς κόσμος σύνηθ.: Ἡ ἀργατεῖα πεινάει-θέλει φρωμί
 κ' ἐλαϊά. 3) Πολυπληθὴς ὁμάς, πλῆθος ἐν γένει Νίσυρ.:
 Ἐκεῖ βλέπει μιὰν ἀργατεῖα δράκους κ' ἔρχονται ἀποκάτω
 ἀπὸ ἕναν πύργο καὶ φωνάζουν (ἐκ παραμυθ.)

ἀργατεύω, ἐργατεύω Θεσσ. (Ὀλυμπ.) ἀργατεύω
 πολλαχ. ἀρκατεύω Κύπρ. Μέσ. ἰργατεύουμι Στερελλ.
 (Αἰτωλ.) ἀργατεύομαι ΚΧατζοπ. Πύργ. Ἀκροπότ. 13
 ἀρκατεύουμι Κύπρ. ἀργατεύουμι Ἡπ. Μακεδ. (Σισάν.)
 Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐργατεύομαι = ἐργάζομαι, μοχθῶ,
 παρ' ὃ καὶ ἐνεργ. ἐργατεύω.

1) Ἐργάζομαι ἐπὶ μισθῷ ὡς ἐργάτης ἢ προσλαμβάνομαι ὡς ἐργάτης πολλαχ.: Ἀργατευτήκαμε εἴκοσι ἀπὸ τὸ
 χωριό μας γὰρ τὸ ἐργοστάσιο Λεξ. Δημητρ. Ἀργατεύει καὶ ζῇ
 Σισάν. Ἀργατεύει αὐτὸς 'ς τὰ ξένα καὶ ζῇ τὰ πιδιά τ' Αἰτωλ.
 Ἰργατεύουντι αὐτεῖν' 'ς τ' ἀμπέλια αὐτόθ. Ἀργατεύκαν' φέτον
 γὰρ νὰ ζήσ'νι αὐτόθ. Ἀργατέψ' γὰρ νὰ ζήσης Ἡπ. Ἀργα-
 τεύομαι μὲ τὸ τσαπὶ (ἐργάζομαι σκάπτων τὴν γῆν) ΚΧα-
 τζοπ. ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Ἐμαθὲν μου τὴν τέχνην του γὰρ νὰ τὸν μακαρίζω
 τῶν νὰ μὴν ἀρκατεύουμαι οὔτε γὰρ νὰ θερίζω

Κύπρ. 2) Εἶμαι δοῦλος, δουλεύω Θεσσ. (Ὀλυμπ.): Ἄσμ.
 'Σ τὲς χῶρες σκλάβοι κάθονται, 'ς τοὺς Τούρκους ἐργατεύουν
 κ' εἰς τὰ βουνὰ κλεφτόπουλλα μὲ τὸ σπαθὶ 'ς τὸ χέρι.

ἀργάτης ὁ, ἐργάτης λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Ζάκ.
 Καππ. (Ἀνακ. Σινασσ.) Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Πάρ. Πε-
 λοπν. (Λακων.) Χίος κ.ά. ἰργάτ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἐρ-
 γάτες Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.) ἐργάτα Τσακων. ἐρ-
 γάτης Καππ. (Ἀραβάν. Γούρζ. Σίλατ.) ἀργάτης κοιν.
 ἀργάτης Σύμ. ἀργάτης Καππ. (Φάρασ.) ἀργάτης Κύπρ.
 Ρόδ. Χίος (Πυργ.) ἀργάτες Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Ὁφ.
 Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργάκης Χίος (Μεστ.) ἀργά-
 τῆς Εὐβ. (Στρόπον.) ἀργάτ'ς βόρ. ἰδιώμ. ἀργάτης Ρόδ.
 ἀργάτης Ρόδ. Θηλ. ἀργάτισσα πολλαχ. ἀργάτ'σσα Ἡπ.
 (Ζαγόρ.) Σάμ. κ.ά. ὀργάτ'σσα Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀργάτα
 Κεφαλλ. ἐργαῖνα Χίος (Νένητ.) ἀργαῖνα Λῆμν. Μα-
 κεδ. Σκίαθ. κ.ά. ἀρκαῖνα Κύπρ. ἀργαῖνισσα ἄγν. τόπ.
 ἀργαῖνισσα Κέρκ. (Ἀργυραῖ.) ἀργαῖνισσα Μακεδ. (Σισάν.)
 ἀρκατοῦ Κύπρ. Χίος. Πληθ. ἀργατοὶ Θράκ. (Γέν.) ἀρ-
 γαταῖοι Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀργάτης, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐργάτης. Πβ.
 Μαχαιρ. 1,246 (ἐκδ. RDawkins) «πέμπει τον με μίαν
 τσάμπαν εἰς τὸ χέριν του νὰ σγάφῃ εἰς τὸ χαντάκιν... μὲ
 τοὺς ἀργάτες». Τὸ ἀρκτικὸν α δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ κατὰ
 προληπτικὴν ἀφομ. πρὸς τὸ ἐπόμενον α. Πβ. ΓΧατζιδ.
 ΜΝΕ 1,233. Διὰ τὸν τύπ. ἀργάτης Ρόδ. πβ. τὰ ὅμοια
 αὐτόθι ἀμπελοουργός, ἀργός κττ.

1) Ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος συνήθως εἰς ἐργασίας
 γεωργικὰς, οἰκοδομικὰς, βιοτεχνικὰς κττ., ἐργάτης κοιν.
 καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρζ. Σίλατ. Σινασσ. Φά-
 ρασ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.
 κ.ά.): Ἐρχομαι-πηγαίνω ἐργάτης. Ἐχω-βάζω-παίρνω-πιάνω
 ἀργάτες κοιν. Ἐμπαίνω ἀργάτης Κάρπ. Ἀ'λεῦον ὀργάτ'σσα
 (ὡς ἐργάτης) Ζαγόρ. || Φρ. Ἀς βάλ' καὶ ἀργάτης (ἂς βάλῃ καὶ
 ἐργάτας, δηλ. νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὰς ἐνεργείας του.
 Εἰρων. ἐπὶ ἀδιαφορίας πρὸς τὸν κακολογοῦντα) Μακεδ.
 (Καταφύγ.) Νοῦς ἐργάτη-δυὸ ἐργατῶ ἀδέλι (ἐκτασις ἀμπέ-
 λου ὅσην δύναται νὰ καλλιεργήσουν εἰς ἡ δύο ἐργάται
 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ) Κρήτ. (Ἅγιος Βασίλ.) Χίλ' ἀργατῶν ἀμπέλι
 (ἐκτασις ἀμπέλου ὅσην δύναται νὰ καλλιεργήσουν χίλιοι
 ἐργάται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ) Χίος || Παροιμ. Ὁ καλὸς ἀργάτης
 εἶναι ἀπὸ τὸ μεσημέρι κ' ὕστερα (ἢ σωματικὴ ἀντοχή τοῦ
 ἐργάτου φαίνεται μετὰ μεσημβρίαν, διότι μέχρι τότε καὶ
 ὁ κακὸς ἐργάτης δύναται νὰ ἐργασθῇ) Κρήτ. Ὅποιος ἔχει
 ἀμπέλια ἂς βάνῃ ἐργάτες καὶ καράβια καλαφάτες (ἐκαστος
 ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος διὰ τὰς ὑποθέσεις του) Πάρ.

Ποῦ 'χει κατάρα γονικὴ τὸ Μάι εἶν' ἀργάτης,
 τὸν Ἄοστο χοιροβοσκὸς καὶ τὸ Γενάρι ναύτης

(ἐπὶ τῆς ταλαιπωρίας τοῦ ἐργάτου κατὰ τὸν Μάιον καὶ
 Ἰούνιον ἔνεκα τοῦ μήκους τῶν ἡμερῶν καὶ τοῦ καύσω-
 νος) Ἀνδρ. Τ' ἀργάτης ἢ γυναῖκα οὐς τὸ μεσημέρι πεινᾷ (διότι
 μετὰ μεσημβρίαν πάντως θὰ ἔχη τροφήν ἐκ τῆς ἐργασίας
 τοῦ συζύγου) Χαλδ. || Ἄσμ.

